

Отъ далече той ни кани:
Тукъ при менъ, тукъ при менъ

Чуй-той кани отъ далече:

"Тукъ при менъ, при менъ човече,
Тука вѣтрътъ не духа
Тукъ е ~~сух~~ топло, тукъ е сухо
Ще починете, а азъ
Ще ви заведа у васъ

А пъкъ главния семафоръ
Двете си ръце размахва
И съсъ важенъ, важенъ жестъ
Казва: "пътъ свободенъ. Влѣзъ!"

Спира влака предъ перона
Спиратъ двадесетъ вагона
И за мигъ срѣдъ глѣчъ и врѣва
вижъ перона упростѣва.

Въвъ купето има трима -
баба, старецъ и младежъ.
И не влѣзли ни подземи
тя съ приветенъ, тихъ брътвежъ.

Вънъ вали ли? Да вали!
време му е, нека плиска!
отъ града ли сте, или
татъкъ нѣкъде отъ блиско.

